

3) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. Wykonanie prac, o których mowa w § 10, zapewniają:

- 1) Główny Geodeta Kraju — w zakresie osnowy geodezyjnej I i II klasy oraz osnów grawimetrycznej i magnetycznej,
- 2) Minister Obrony Narodowej — w zakresie osnów, o których mowa w pkt 1, znajdujących się na gruntach i budynkach pozostających w trwałym zarządzie komórek organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej i jednostek organizacyjnych

podporządkowanych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej oraz przedsiębiorstw państwowych, dla których jest on organem założycielskim,

- 3) starosta — w zakresie osnowy geodezyjnej klas niższych niż wymienione w pkt 1.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rozwoju Regionalnego i Budownictwa:

J. Kropiwnicki

90

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 30 stycznia 2001 r.

sygn. akt K. 17/2000.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Biruta Lewaszkiwicz-Petrykowska — przewodniczący,

Zdzisław Czeszejko-Sochacki,

Teresa Dębowska-Romanowska,

Lech Garlicki,

Janusz Trzciniński — sprawozdawca,

protokolant: Joanna Szymczak,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2001 r. sprawy z wniosku Konfederacji Pracodawców Polskich, z udziałem umocowanych przedstawicieli uczestników postępowania: wnioskodawcy, Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Ministra Pracy i Polityki Społecznej oraz Prokuratora Generalnego, o stwierdzenie, że:

— art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887) ze zmianami wprowadzonymi przez art. 172 pkt 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118),

— § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 161, poz. 1106) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez: rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 21 maja 1999 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 49, poz. 488) oraz rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 7 września 1999 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 75, poz. 847),

— § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 grudnia 1998 r. w sprawie sposobu przeliczenia przychodu w związku z wprowadzeniem obowiązku opłacania składki na ubezpieczenia społeczne przez ubezpieczonych (Dz. U. Nr 153, poz. 1006)

— są niezgodne z art. 2, art. 20 oraz art. 64 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

orzeka:

Art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887) w brzmieniu nadanym przez art. 172 pkt 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118) oraz

§ 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 grudnia 1998 r. w sprawie sposobu przeliczenia przychodu w związku z wprowadzeniem obowiązku opłacania składki na ubezpieczenia społeczne przez ubezpieczonych (Dz. U. Nr 153, poz. 1006) i

§ 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 161, poz. 1106 oraz z 1999 r. Nr 49, poz. 488 i Nr 75, poz. 847)

— są zgodne z art. 2 i art. 20 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i nie są niezgodne z art. 64 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Biruta Lewaszkiwicz-Petrykowska

*Zdzisław Czeszejko-
-Sochacki
Lech Garlicki*

*Teresa Dębowska-
-Romanowska
Janusz Trzciniński*